

terugbrengen, ge zoudt, aan u-zelf overgelaten en weer ingeleefd in de oude verhoudingen, weer juist worden tot dat, wat gij geworden zijt. Gij zoudt slechts het oude leven nog eens doorleven.

Verwonder u niet, dat Ik u gezegd heb: Gijlieden moet wederom geboren worden. Geheimvol als het waaien van den wind is het waaien en werken van den Heiligen Geest. De wind blaast, waarheen hij wil, en gij hoort zijn geluid; maar gij weet niet, van waar hij komt, en waar hij heen gaat; alzoo is een iegelijk, die uit den Geest geboren is. Adem is Hij van Hem, die het leven is en het leven brengt.

Leven brengt hij ook den grijze, die aan den drempel der eeuwigheid staat. Leven brengt hij ook u."

Getroffen vraagt Nicodemus: „Hoe kunnen deze dingen geschieden?"

Mild-lakend antwoordt de Heiland: „Zijt gij een leeraar van Israël en weet gij deze dingen niet? Gij zijt een Meester en een oprechte zoon van Israël, die met God en uw ziel geworsteld hebt en weet gij nog niet, wat in de heilige Schriften staat, die u toch als Meester bekend moeten zijn? God is het, die vernieuwing des harten geeft hen, die zich door Hem willen laten leiden. Hij veranderde het hart van een Saul. Hij goot Zijn Geest uit over David. Hij beloofde Zijn volk door Zijn profeten: Want ik zal water gieten op de dorstigen en stroomen op het droge; Ik zal Mijnen Geest op uw zaad gieten, en Mijn zegen op uw nakomelingen. Hij legde den vromen zanger de bede in het hart en op de lippen: Leer mij Uw welbehagen doen, want Gij zijt mijn God! Uw goede Geest geleide mij in een effen land.

Waarom gelooft gij niet? Waarom gelooft gij niet in de heiligende liefde Gods, die zich op aarde openbaart in de krachtige werking des Heiligen Geestes, die dooden roept ten leven en die de bekeering ten leven geeft?

Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: wij spreken wat wij weten, en getuigen, wat wij gezien hebben; en gijlieden neemt ons getuigenis niet aan.

Indien Ik ulieden de aardsche dingen gezegd heb, en gij niet gelooft, hoe zult gij gelooven, indien Ik ulieden de hemelsche zou zeggen?

En niemand is opgevaren in den hemel, dan die uit den hemel nedergekomen is, namelijk de Zoon des menschen, die in den hemel is.

En gelijk Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, alzoo moet de Zoon des menschen verhoogd worden, aan het vloekhout, opdat een iegelijk, die in Hem gelooft, wedergeboren zal worden ten eeuwigen leven.

Alzoo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij

Zijn Eeniggeboren zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk, die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe."

De Heiland heeft gesproken. En in een diepe stilte denkt Nicodemus, denken de jongeren, na over het wonderbare, dat ze gehoord hebben.

Door het venster komt de schemering van den jongen dag. De roode schijn van het aarden lampje verbleekt in het groeiende licht van den aanbreekenden morgen. Daar staat Nicodemus op. Diep blikkt hij in de oogen van den Heiland. Als zegenende legt zich de dorre hand van den grijzen meester op de rechterhand van Jezus, die hem niet afwijst. Dan verlaat hij het vertrek.

Buiten ontwaakt het leven. De eerste vogelstemmen worden gehoord. Bloemengeur stijgt op uit den tuin als een welriekend dankgebed der schepping.

Daar staat het weer voor hem, groot en raadselachtig, de diepste diepte van zijn ziel in beroering brengend: het raadsel des levens.

Geheimzinnig is het, als het waaien van den wind. En toch is het daar, machtig, geweldig, en drijft de kiem omhoog naar het licht. En de wortels omvatten de doode aardestof en herscheppen haar in planten-verschijningen, sidderend van leven, omspeeld van zonnegoud, en in bloemen, die tot vruchten rijpen.

En de oogen van den huiswaarts-keerenden grijzen geleerde zien op naar de luchtig-gedragen boome-kronen, die zacht ruischen in den morgenwind, als wilden ze hem iets vertellen van het wondere leven, dat in hen zich beweegt.

Nieuwe gedachten, nooit voorheen gegrepen, zijn in zijn ziel ontwaakt.

Doorleeft ook hij het groote, diepe geheim der wedergeboorté?

Breekt ook voor hem een nieuwe levensmorgen aan?

SIMEONS LOFZANG.

Nu laat Uw dienstknecht gaan in vrede,
O Heer, naar 't woord hem toegeleid!
Getrouwe God, Gij kroont zijn bede:
Zijn oog aanschouwt Uw zaligheid,
Die Gij voor al wat leeft bereidt!

Voor eeuwig zij Uw naam geprezen!
Verdwenen is het nachtgordijn;
Het Licht der wereld is verrezen:
Dit zal der Heidnen zonnenschijn,
De heerlijkheid Uws Israels zijn!

J. J. L. TEN KATE.